

дѣте-то. Освѣнъ това, казва, че колкото е по-малко дѣте-то, толкова повече е неспособно да навыкне да врьши каквѣ да е работѣ. Затова то по-скоро ся уморява, кога ходи, кога сѣди, кога дръжи нѣщо въ рѣцѣ-ти си; дори и кога лѣжи. Нѣ таково дѣте, кога врьши всякахъ работы, и да си не почива весь денъ, пакъ быва събудено и не уморено и толкова уокорено, щото прави чловѣка да му ся чуди. Това нѣщо ся съглядва и въ душевнѣ-тѣ дѣятелностъ на дѣте-то. Едно дѣте колкото е по-малко, толкова е по-способно да работи много врѣмѧ, та, спорядъ това, ако му ся дава разнообразна работа, тогава то може да работи по-вече врѣмѧ. Прѣминуване отъ една работѣ на друга за дѣте-то е като една почивка. Въ такъвъ случай, вамъ ще ся стори, че дѣте-то ся е уморило, че внимание-то му е ослабнѣло и, че не може да разбира. Нѣ я накарайте го половинъ часъ да попише, да порисова, да поброи, да попѣ и щете видите че, като ся залови изново да чете, ще земе пакъ да разбира и да приема.

То ся знае, че едно отъ важны-ти условия, за да ся изучи чловѣкъ на книгѣ, или на занаятѣ, е, ако той напрѣгне всичкѣ-тѣ си способность да изучи онова, що желае. Нѣ тая способность ся развива малко по малко. А съ напрѣгане прѣди врѣмѧ, вы още щете побръкate развитие-то на дѣте-то, което не само, че нѣма да иде напрѣдъ, нѣ още и ще земе да остава назадъ. Учѣте дѣте-то да навыкнува на онѣкѣ работѣ, които ще учи, нѣ учѣте го съ прѣд-пазване, и по малко. А кога подкачите да учите дѣте-то, глядайте колкото може урокъ-тѣ да бѫде разнообразенъ. Защото колкото е по-разнообразенъ урокъ-тѣ и колкото е по-разнообразна работа-та,